

KARTA STARTOWA DRUŻYNOWA
VI RAJD ROWEROWY LZS DLA DZIECI, MŁODZIEŻY I DOROSŁYCH
 30.05.2018 r. Lipsko Polesie (była szkoła)

L.p.	Zadanie	Odpowiedź	punkty
1.	Rozszyfruj skrót LZS		3
2.	Zaznacz na załączonej mapie trasę swojego dojazdu do Lipska Polesia.		2
3	Zaznacz na załączonej mapie przynajmniej 3 najwyższe wzgórza.		1 1 1
4	Podaj nazwę patrona kapliczki ze źródłem znajdującej się w Lipsku Polesiu.		1
5	Jak myślisz, dlaczego drugi człon nazwy miejscowości nosi nazwę Polesie ?		2
6	Dokończ zdanie: Aby dojść w linii prostej z Lipska Polesia do Zamościa trzeba maszerować w kierunku.....(strony świata)		2
7	Wymień rezerваты znajdujące się na terenie Gminy Zamość.		2
8.	Wymień rośliny charakterystyczne rosnące na mijanych na trasie terenach podmokłych.		

Miejscowość Lipsko Polesie Przez mieszkańców Gminy Zamość Lipsko Polesie nazywane jest „małymi Bieszczadami”. Wieś jest położona w południowej części gminy. Została założona tuż przed wybuchem II wojny światowej na miejscu wyciętych lasów, na gruntach wsi Lipsko. Jako w pełni ukształtowaną wymieniano ją dopiero w roku 1948 pod nazwą Kolonia Lipsko-Polesie. „...W Lipski za górą od granicy dóbr Krasnobrodzkich, a mianowicie od wsi Feliksówka i osady nowej Czarnawoda, są pola, na tym miejscu podług dawnej tradycji była wieś Lipsko, i te pola dotąd nazywają się Starym Lipskiem. Przy tych polach jest źródło zwane św. Romana, od którego to źródło w dzień rzeczowego świętego była procesja co rok, ludzie dręczeni różnymi chorobami udają się do tego źródła. [odpuść przesuwany jest na najbliższą niedzielę po 9 sierpnia]. Idąc do Krasnobrodu na odpusty pobożne zgromadzenia nie zaniedbują tego miejsca odwiedzać...” Tak o źródle św. Romana (zwanym także „miasteczkiem” lub „Zjawieniem”) mówiła relacja M. Stworzyńskiej z 1834. Dopiero w 1906 r. okoliczni mieszkańcy wzniesli nad źródłem, przed stromym zalesionym wzniesieniem zwanym Łysa Góra drewnianą kapliczkę (dotychczas w tym miejscu od niepamiętnych czasów stać miał drewniany krzyż). W 1976 r. fundament palowy kaplicy zastąpiono obmurowaniem i betonowym podestem. We wnętrzu znajduje się ołtarzyk z malowanym na blasze wizerunkiem św. Romana. Kapliczka ta ma formę podcieniową; jej daszek jest wparty na dwu profilowanych słupkach.

Historia tego miejsca

Było to przy końcu XVII wieku. Właścicielem Lipska był dziedzic Sajkowski, który w tej okolicy posiadał pastwiska. Gdy zachorował pasterza zastąpiła go jego córka. Wtedy wilki pożarły owce, a dziewczyna gorąco płakała. Wszedł z lasu staruszek i pocieszał ją „Nie płacz. Idź napij się wody, umyj tą wodą, ona doda ci sił bo czeka się dużo cierpienia”. Dziewczyna powiedziała: Tu nie ma wody, gdzie się napiję – zapytała? „Znajdziesz ją pod tym wzgórzem. Kto będzie cierpiał, powiedz mu o tej wodzie. Będzie ona potrzebna i twemu panu, który Cię krzywdzi.” Po latach gdy pracowała w innym dworze przybył tam goniec z Lipska i zawiadomił o zjeździe szlachty. Opowiedział też o tym, że dziecko pana na Lipsku choruje na nieuleczalne wrzody. Dziewczyna poradziła, aby dziecko obmyć w źródle, lecz ojciec nie zgadzał się. Matka korzystając z nieobecności męża pojechała z dzieckiem do źródła i tu następuje uzdrowienie dnia 9.08 w uroczystość św. Romana. Pan Sajkowski dotąd niechętny religii, staje się pobożny i wierzył, że uzdrowienie nastąpiło dzięki św. Romanowi. W dowód wdzięczności postawił duży dębowy krzyż. W roku 1906 zbudowano kapliczkę a w 1976 obmurowano źródło i odnowiono ją. Odpust ku czci Św. Romana obchodzi się w parafii Lipsko, w pierwszą niedzielę po 9 sierpnia. Każdego roku odwiedza tę kapliczkę wiele ludzi z różnych stron. Wodzie ze źródła przypisuje się własności lecznicze, ma zwłaszcza leczyć oczy.

Zachowana tradycja mówi, że „Zjawienie było miejscem pogańskiego kultu, inne podanie miejscowe lokuje w tym miejscu dawną wieś – zwana Starym Lipskiem. Jeszcze inna legenda wspomina o polowaniu, podczas którego miał w tym miejscu zablądzić zraniony przez tura książę. Umierającemu z pragnienia ukazała się matka, która kazała mu rozgarnąć liście u stoku wzgórza – spod gęstwiny ukazało się źródło. Uratowany książę wznosił w tym miejscu gród. Na stromym wzgórzcu są podobno ślady wałów grodu czerwieńskiego „Miasteczka”, strzegącego szlaki handlowego z Kijowa do Pragi.